

علائم و راه های پیشگیری از تب کریمه کنگو

تب کریمه کنگو با آغاز فصل گرما در برخی از مناطق ایران شیوع پیدا می کند؛ این بیماری قابل انتقال از دام به انسان، علائم خاصی در دام ندارد و به همین دلیل مبارزه با این بیماری دشوار است.

به گزارش ایسکانیوز به نقل از ایرنا؛ بیماری ویروسی تب خونریزی دهنده کریمه کنگو () با گزش یک کنه از خانواده منتقل می شود و گرچه میزبان اصلی آن حیوانات است، ولی موارد پراکنده آن در انسان نیز دیده می شود. این بیماری برای اولین بار در سال ۱۹۴۴ در شبه جزیره کریمه توسط دانشمندان روسی شناسایی شد و تب هموراژیک کریمه نام گرفت. در سال ۱۹۶۹ مشخص شد عامل تب خونریزی دهنده کریمه مشابه عامل بیماری است که در جریان اپیدمی سال ۱۹۵۶ در کنگو پیدا شد و ترکیب نام این دو منطقه علت نامگذاری این بیماری است.

بیشتر در آفریقا، بالکان، خاورمیانه و کشورهای آسیای جنوبی دیده می شود. طیف وسیعی از حیوانات وحشی و حیوانات اهلی مانند گاو، گوسفند و بز میزبان اصلی این ویروس هستند. پرندگان معمولاً نسبت به ویروس مقاوم هستند؛ ولی شیوع آن در شتر مرغ و کشتارگاه های مرغ در آفریقا نیز دیده شده است.

همه چیز از یک کنه شروع می شود

ویروس بر اثر گزش کنه و تماس با خون و بافت آلوده بوجود می آید. بیشتر قربانیان کارگران کشتارگاه ها، دامپزشکان و کشاورزان هستند.

علائم و نشانه های بیماری

دوره نهفته بیماری بسته به عمق نیش کنه متفاوت است. در صورت گزش عمیق، دوره نهفته بین یک تا سه روز و حداکثر ۹ روز است. اگر بیماری بر اثر تماس با خون یا بافت آلوده باشد، دوره نهفته پنج تا شش روز و حداکثر ۱۳ روز است.

تب، درد عضلانی، گردن درد، سفت شدن بافت گردن، درد چشم، حساسیت چشم نسبت به نور، تهوع، استفراغ، اسهال، شکم درد، گلودرد، نوسانات خلقی شدید و خواب آلودگی از مهمترین علائم تب خونریزی دهنده کنگو هستند.

در برخی بیماران افزایش ضربان قلب، تورم غدد لنفاوی، بزرگ شدن کبد، خونریزی داخلی قابل مشاهده از روی پوست، نارسایی کبد و ریه نیز دیده می شود. داروهای ضد ویروسی تنها راه درمان بیماری هستند که به صورت خوراکی و وریدی استفاده می شوند.

روش های پیشگیری

اگر حیوان آلوده در روزهای اوج بیماری ذبح شود و ذبح کننده دستکش به دست نداشته باشد یا اگر دستش خراش بردارد، ویروس بلافاصله به او منتقل می شود. استفاده از اقدامات محافظتی در جلوگیری از ابتلا به این بیماری از اهمیت بالایی برخوردار است. به طور خاص، پزشکان و دامپزشکان باید همیشه از دستکش، روپوش بلند، شلوار و چکمه مخصوص استفاده کنند.

اصرار بر این است دامهای وارداتی حتماً توسط دامپزشک معاینه شوند و بعد در اختیار کشتارگاهها قرار گیرند. همچنین باید از خرید گوشت های بازرسی نشده و بدون مهر دامپزشکی خودداری شود.

دریافت کننده: سولماز ظریفی / انتشار دهنده: زهره حاجیان

۷۰۴/۷۰۰